

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010121
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5620010121.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Kataríny Bellovej a Mgr. Michala Hanzlíka na hlavnom pojednávaní dňa 11. októbra 2021 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý
S. D. T. P. Í. S.,
nar. XX. X. XXXX B. J. Q., trvale bytom
W. XXX/X, J. Q., t. č. vo výkone trestu
odňatia slobody v ÚVTOS pre mladistvých Sučany,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 14. 9. 2019 asi o 01.57 hod. pred prevádzkou Route 66 nachádzajúcou sa na Garbiarskej ulici č. 627 v Liptovskom Mikuláši napadol Q. R., K.. XX. X. XXXX, trvale bytom Ž. XX, R. J. Q. tak, že ho oboma rukami chytil za kapucňu mikiny, ktorú mal oblečenú a najprv ho päšťou pravej ruky udrel do tvárovej časti hlavy, pričom ho zasiahol v oblasti ľavého líca, potom ho pravou nohou kopol do zadnej časti tela a keď Q. R. miesto skutku opustil, tohto vyhľadal a zastihol pred Katolíckym domom na Belopotockého ulici č. 721/1 v Liptovskom Mikuláši, kde najprv U. U., K.. XX. XX. XXXX, trvale bytom Ž. XXX, okres J. Q., ktorý Q. R. sprevádzal, udrel dlaňou pravej ruky do tvárovej časti hlavy, pričom ho zasiahol v oblasti ľavého líca, čo privodilo jeho pád na zem, aby následne zaútočil aj na Q. R. tak, že päšťou pravej ruky ho udrel do tvárovej časti hlavy, pričom ho zasiahol v oblasti ľavého líca pod okom, čo privodilo jeho pád na zem, čím mu podľa znaleckého posudku spôsobil pomliaždenie lícnej oblasti vľavo a zlomeninu kĺbového výbežku dolnej čeľuste vľavo s posunom do strany a obmedzil Q. R. v obvyklom spôsobe jeho života po dobu najmenej 49 dní,

t e d a

inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,

dopustil sa fyzicky, v časti verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona,

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e:

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 2T/82/2018-375 zo dňa 7. 10. 2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/19/2020-447 zo dňa 8. 9. 2020, právoplatné dňa 8. 9. 2020, podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Trestného zákona, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému Q. R., nar. XX. X. XXXX B. J. Q., trvale bytom Ž. XX, okres J. Q., škodu vo výške 2.228,60 eura.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 6. 3. 2020 na Okresný súd Liptovský Mikuláš obžalobu na S. D. pre skutok kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 11. 10. 2021 v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý zároveň oľutoval.

Obžalovaný následne odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku,

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona,
- či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za zločin a prečin jemu kladené za vinu,
- či sa priznal dobrovoľne, uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona.

Prokurátor a poškodený navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného S. D. o tom, že je vinný. Súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ako aj vyhlásenie podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku a uznal ho vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona. Dokazovanie o vine v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, súd preto už nevykonával a vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

K osobe obžalovaného S. D. súd zo správy o povesti z miesta trvalého bydliska zistil, že na mestskom úrade nebolo vedené priestupkové konanie, Mestskou políciou Liptovský Mikuláš bol napomenutý dňa 9. 3. 2018 pre nerešpektovanie dopravnej značky a bola mu uložená bloková pokuta vo výške 10,- Eur pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 22. 3. 2019. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov za obdobie rokov 2016 až 2021 má obžalovaný 7 záznamov, z toho 2 za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu spáchané v roku 2016 a 2019, za ktoré bol postihnutý blokovými pokutami vo výške 30,- Eur a 10,- Eur a 5 za priestupky na úseku cestnej premávky spáchané v rokoch 2017, 2018, 2019, 2020, za ktoré bol postihnutý blokovými pokutami vo výške 10,- Eur a 200,- Eur. V odpise registra trestov má obžalovaný 2 záznamy, prvý záznam svedčí o schválení zmluvy a zastavení

trestného stíhania Okresnou prokuratúrou Liptovský Mikuláš uznesením č. 1Pv 259/17/5505 zo dňa 6. 2. 2018 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona (skutok spáchaný dňa 23. 6. 2017). Druhý záznam svedčí o odsúdení rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/82/2018 zo dňa 7. 10. 2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/19/2020-447 zo dňa 8. 9. 2020, právoplatným dňa 8. 9. 2020, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (skutok spáchaný dňa 14. 8. 2017). Lustráciou v zozname trestných konaní vedených proti osobám v SR, ktorý vedie Generálna prokuratúra SR, a z databázy súdov súd zistil, že proti obžalovanému sa aktuálne už nevedie iné trestné konanie. Obžalovaný sa aktuálne (od 21. 9. 2020) nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Z hodnotiacej správy ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že do tohto ústavu bol obžalovaný premiestnený dňa 6. 10. 2020 z ÚVV a ÚVTOS Žilina, kde správanie bolo na požadovanej úrovni, v jednom prípade porušil interné predpisy, pretože počas večerného sčítacieho nástupu ležal v posteli. Jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektoval, svoje povinnosti si plnil a dodržiaval interné predpisy. V kolektíve sa konfliktným situáciám vyhýba. Voľný čas trávil čítaním vlastných kníh, sledovaním TV vysielania, hraním spoločenských hier, pisaním listov blízkym, športovaním. Zapájal sa do aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti. Pracovne bol zaradený od 13. 10. 2020 na pracovisku v ústave s dohľadom, negatívne poznatky k pracovnej morálke neboli evidované, pracovné úlohy si plnil zodpovedne, bol zručný, snaživý a samostatný na vzorne si plnil pracovné povinnosti. Disciplinárne odmenený ani riešený nebol.

Z hodnotiacej správy ÚVTOS pre mladistvých Sučany, kde bol premiestnený dňa 2. 3. 2021 vyplýva, že adaptácia na podmienky výkonu trestu v tomto ústave prebehla bez problémov. V jeho správaní sa nevyskytli žiadne negatívne poznatky a je na požadovanej úrovni. Nariadenia personálu plní. V kolektíve odsúdených neboli zaznamenané interpersonálne problémy, je nekonfliktný a kooperatívny. Postoj k spáchanej trestnej činnosti má kritický. Je pracovne zaradený na pracovisku s voľným pohybom v ústave, kde si svoje povinnosti plní k spokojnosti nadriadených, je ochotný pracovať aj nad rámec uložených povinností. Za tento zodpovedný, samostatný a iniciatívny prístup k plneniu pracovných povinností bol jedenkrát disciplinárne odmenený. Aktívne vykonáva činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, ktoré súvisia s úpravou a udržiavaním čistoty v priestoroch ústavu. Zapája sa do komunitných stretnutí a aktivít organizovaných v rámci kultúrnej a osvetovej činnosti. Voľný čas trávi posilňovaním, hraním futbalu, čítaním, spoločenskými hrami a sledovaním TV, je členom športovo - kombinovaného záujmového krúžku. Udržiava kontakt s rodinou všetkými formami komunikácie. Celkovo bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd u obžalovaného vyhodnotil povahu spáchaných trestných činov, osobu páchatela a možnosti jeho prevýchovy. Obžalovaný sa svojím konaním dopustil zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 4 roky až 10 rokov a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností, pričom obžalovanému možno priznať jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, pretože sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval, rovnaký postoj obžalovaný zaujal aj k trestnej činnosti spáchanej v súbehu so súdeným skutkom. S poukazom na záznamy o priestupkoch a prvý záznam v registri trestov, keďže obžalovaný sa v minulosti už dostal do rozporu so zákonom v trestnoprávnej rovine sa súd nemohol stotožniť s tým, že by pred spáchaním tejto trestnej činnosti viedol riadny život. Keďže obžalovaný celkom dvoma skutkami spáchal štyri úmyselné trestné činy, z ktorých dva sú zločini a dva prečini, nemožno prihliadať na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, hoci obžalovaný spáchal svojím konaním viac trestných činov, čo sa zohľadňuje do

použitia asperačnej zásady § 41 ods. 2 Trestného zákona pri úprave trestnej sadzby, kde sa početnosť spáchaných trestných činov premieta do zvýšenej hornej hranice trestnej sadzby.

Po oboznámení sa s obsahom lustrácií a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/82/2018 vyhláseného dňa 7. 10. 2019, mal súd nepochybne preukázané, že skutok, pre ktorý bola na S. D. podaná obžaloba, spáchal skôr, než bol dňa 7. 10. 2019 vyhlásený rozsudok prvostupňového súdu Liptovský Mikuláš v uvedenej trestnej veci, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8. 9. 2020, kedy odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného. Predmetným rozsudkom v spojení s uznesením odvolacieho súdu bol uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku prvostupňového súdu dňa 7. 10. 2019 predstavovalo právnu skutočnosť, v dôsledku ktorej prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad na uloženie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť, ktorej sa dovtedy dopustil, a to za skutky zo dňa 14. 8. 2017 a 14. 9. 2019. Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu musí taktiež prihliadať na zásadu, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Súd po vykonanom dokazovaní o treste dospel k záveru, že po zohľadnení poľahčujúcej okolnosti, prihliadajúc na deklarovaný postoj obžalovaného nielen k spáchanému skutku, ale aj jeho snahu o zmenu spôsobu svojho doterajšieho života, dostatočným a primeraným spôsobom rozhodnutia o treste v prípade obžalovaného S. D. bude upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona, pretože účel trestu je už dostatočne splnený skorším odsúdením a zároveň právoplatne uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne pokladá súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovaný sa od 21. 9. 2020 nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, teda z uloženého trestu odňatia slobody doposiaľ vykonal viac než jeden rok. Za toto obdobie možno konštatovať, ako vyplýva z hodnotení poskytnutých ústavmi na výkon trestu odňatia slobody (Žilina, Hrnčiarovce nad Parnou), že obžalovaný sa vo výkone trestu správa spôsobom, ktorý u neho spoločnosť dôvodne očakáva a doterajší výkon trestu má na neho prevýchovný účel. Plní si svoje povinnosti vyplývajúce z ústavných predpisov a kladne je hodnotené aj plnenie jeho pracovných povinností, keďže je pracovne zaradený. Súd teda prihliadol na doterajšie pozitívne hodnotenie obžalovaného vo výkone trestu, kde bol zatiaľ jedenkrát disciplinárne odmenený a nebol disciplinárne potrestaný. Z týchto hodnotení nepochybne vyplýva, že obžalovaný k spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj. Obžalovaný sa poškodenému na hlavnom pojednávaní spontánne ospravedlnil, svoje konanie oľutoval, ľútosť vyjadril aj nad skorším skutkom, uviedol, že až vo výkone trestu si uvedomil, ako sa dovtedy správal a čoho sa dopustil. O úprimnosti vyjadrení obžalovaného a jeho sebareflexii, ktorá vyplýva z hodnotiacich správ súd nemá zásadné pochybnosti.

Nepochybne, trestná činnosť, za ktorú bol obžalovaný uznaný za vinného je závažnou trestnou činnosťou s následkami na zdraví poškodených a tieto skutočnosti súd nezľahčuje. Na druhú stranu však súd zvažuje primeranosť druhu a výmery trestu odňatia slobody, ktorý bol za ňu uložený skorším rozsudkom a tiež, či je dôvodné sa domnievať, pokiaľ by bol obžalovaný za celú trestnú činnosť stíhaný v jednom trestnom konaní, že by súd dospel k inému záveru o uloženom treste, než je záver o nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Súd je presvedčený, že už trest uložený skorším rozsudkom vo výmere 6 rokov, ktorý je uložený po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby (v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností pri skoršom odsúdení) je primeraný a spravodlivý za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, najmä z hodnotiacich správ je zrejmé, že už tento trest u obžalovaného dostatočne splní svoj účel najmä, že obžalovanému bráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvára podmienky na jeho prevýchovu a vedie ho k tomu, aby preukázal, že je schopný do budúcnosti viesť riadny život.

Z týchto dôvodov mal súd za to, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti (spočívajúce v osobe obžalovaného, jeho prejavenej ľútosťi ku skutku a k poškodenému, k doteraz spáchanej trestnej činnosti a jeho správanie sa počas výkonu trestu odňatia slobody) je dostačujúci a pre zachovanie účelu generálnej prevencie, ale najmä individuálnej prevencie nie je nevyhnutné

ho viac navyšovať a u obžalovaného dostatočne splní zákonom požadovaný účel. Bude záležať len na samotnom obžalovanom a jeho správaní sa, aby preukázal nielen súdu, svojmu okoliu a celej spoločnosti, ale aj sebe, že je schopný viesť riadny život a dobrodenie v podobe upustenia od uloženia súhrnného trestu si oprávnene zaslúžil.

V súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného vznikol poškodenému nárok na náhradu škody, pretože medzi konaním obžalovaného a vznikom škody na zdraví u poškodeného je preukázaná priama príčinná súvislosť. Poškodený Q. R. si uplatnil škodu spočívajúcu v náhrade bolestného vo výške 2.228,60 eura, teda riadne a včas už v prípravnom konaní. Obžalovaný tento nárok, čo do dôvodu aj výšky nenamietal. Výšku bodového ohodnotenia bolestného mal súd preukázanú z prečítaných záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie otorinolaryngológia, ktorý jednotlivé utrpené zranenia bodovo ohodnotil spolu na 110 bodov. Opatrením Ministerstva zdravotníctva SR k zákonu Národnej rady SR č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov, vyhláseným v Zbierke zákonov SR bola v roku 2019 ustanovená výška náhrady za bolesť - hodnota 1 bodu v sume 20,26 eura, t. j. 110 x 20,26 eura = 2.228,60 eura. V rámci adhézneho konania, teda súd priznal poškodenému náhradu škodu vo výške 2.228,60 eura, na ktorých úhradu zaviazal obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je **p r í p u s t n é** odvolanie, ktoré možno podať prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.